

РЕШЕНИЕ

№ 548

град Перник, 10 юли 2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на девети юли през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СЛАВА

ГЕОРГИЕВА

ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря И.И. и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 466 по описа на съда за 2014г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Т.М.Л.,*** против решение № 247 от 13.05.2014г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 1209 по описа на съда за 2013г., в частта с която е потвърдено НП № 2237 от 07.06.2013г. на Началник сектор „Пътна полиция“ (ПП) при ОД на МВР – Перник в частта, с която за повторно нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1, предл. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на основание чл. 174, ал. 2 от ЗДвП са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лв. и „лишаване от право“ да управлява МПС за срок от 18 (осемнадесет) месеца. В жалбата се твърди, че решението на първата съдебна инстанция е несъобразено с материалния закон и процесуалните правила на ЗАНН, с направени в същото погрешни правни изводи относно процесуална законосъобразност на производството по налагане на административно наказание, защото в акта липсвало посочване на конкретизирано цифрово предложение относно нарушената законова разпоредба, което на свой ред било отбелязано в НП, с което правото на защита било съществено ограничено. Твърди се още, че в акта и НП е налице разминаване между описанието на нарушението и посочените за нарушени законови разпоредби, с което също било ограничено правото на защита на наказаното лице. Възражава срещу изводите на районния съдия относно доказателствената сила на съставения акт за нарушение. Сочи, че неправилно с решението е отказано да бъдат кредитирани обясненията на свидетелите, явили се в защита на наказаното лице. Изразява несъгласие с изводите на решаващия състав за използвано във време на проверката изправно техническо средство, като заявява че дрегерът не е бил изправен и не е функционирал надлежно. Възражава и срещу изводите на районния съд за справедливост относно размера на наложените в кумулация административни наказания, но единствено пресъздава мотивите на районния съдия, без да обосновава своята позиция. Недоволен е и от решението на първа съдебна инстанция в частта, с която е потвърдено процесното НП в частта, с която се отнемат контролни точки за вмененото му нарушение на основание Наредба №1з-2539 на МВР, като заявява, че обсъждане по този пункт липсва в постановения съдебен акт и делото следва да се върне на районния съд за ново произнасяне. От касационната инстанция се иска да отмени частта от

оспореното решение и да се произнесе по същество като отмени процесното НП в потвърдената му от районния съд част. Пред съда касаторът не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата – ОД на МВР – Перник, сектор „ПП“, пред съда не изпраща представител, както и не заявява становище във връзка с жалбата.

Окръжна прокуратура – Перник, дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Предлага първоинстанционния съдебен акт да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която посочената част от решението е неблагоприятна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд - Перник, в касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива потвърдено в посочената му част. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна:

За да постанови обжалваното решение, в атакуваната му в настоящето производство част, решаващият състав на Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че на 30.05.2013 г. в 22:25 часа служители на сектор „ПП“ при ОД на МВР – Перник спрели за проверка лек автомобил, с технически неизправни къси светлини – несветещ преден десен фар, управляван от Т.Л.. На водача била извършена и проверка за употреба на алкохол с техническо средство – анализатор на алкохол в дъха, като дрегерът отчетел показание от 0.98 ‰. За така установеното на същата дата, със съставяне на акт за нарушенията срещу Л. е образувано административно наказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник, при извършена служебна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го, не установил пороци, обуславящи процесуална незаконосъобразност, които да са достатъчно или самостоятелно основание за отмяна на НП.

Разгледал съществото на заявения пред него правен спор решаващият първоинстанционен съд, след преценка за достатъчност и съвкупна преценка на доказателствените материали, събрани по делото е постановил, че въз основа на тях е безспорно, че именно Т.Л., като водач на МПС, на посочените дата, място и час е управлявал МПС след употреба на алкохол в нарушение на забраната, въведена със ЗДвП. Обсъдил вида и размера на наложените заедно две административни наказания за извършеното нарушение, районният съдия е оценил същите като съответни по вид и законосъобразно наложени в кумулация, с размер съответен на характера на процесното деяние.

Решението е правилно.

Административен съд – Перник намира изводите на първата съдебна инстанция, както за процесуална законосъобразност на производството по налагане на административно наказание, така и по съществото на спора и приложимия и приложен материален закон за правилни и законосъобразни. Безспорно установена пред районния съд е съставомерност на деянието по посочената законова разпоредба на ЗДвП, предмет на посочената част на НП, неговото авторство и вината на водача.

Относно оплакването въведено едва в касационната жалба касаещо отнемането на контролни точки следва да се посочи, че тази част на НП се отнася до действие с контролен и отчетен характер, непритежаващо както характер на санкция, така и на принудителна административна мярка. Неговото приложение следва само въз основа на влязло в сила НП, като единствената възможност за отпадане на приложената мярка е отмяна на НП в съответната част. Следователно административнонаказващия орган действа самостоятелно в процедурата по отнемане на контролни точки, като действията му зависят от влизане в сила или отмяна на НП и наложеното с него наказание, съобразно правилата на Наредбата действала към този момент. Вписването на броя на контролните точки, които ще бъдат отнети при евентуално влизане в сила на НП, е единствено по силата на специалната норма на чл. 3, ал. 2 от Наредбата, не се явява част от постановения правораздавателен акт, както и не е част от административнонаказателното производство, а го следва.

Без основание е оплакването на касатора относно неправилно цифрово посочване на нарушената законова разпоредба в акта за установеното нарушение. Липсата на посочено в акта предложение от нормата на чл. 5, ал. 3 от ЗДвП, преодоляна с вписването и в НП в хипотезата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, се явява неточност, но не и в степен да се е отразила на правото на защита на посоченото за нарушител лице. В тази връзка съдът не намира основание в твърдението на касатора за неотчетено от районния съд разминаване между описанието на нарушението и посочените за нарушени законови разпоредби.

Не се приемат възраженията на наказаното лице и относно отказа на районния съд да кредитира показанията на свидетелите, дали обяснения в защита на нарушителя. Касационната инстанция споделя мотивите на районния съдия относно липсата на обективност на същите, като ще добави и липсата на директно възприятие на дисплея на техническото средство. Съпоставени с данните от разпечатката на анализатор за алкохол в дъха, тип Дрегер 7510, фабр. №ARBB0017, преминал последваща проверка за техническа пригодност със срок на валидност до 06.06.2013г., следователно технически изправно и признато от закона средство за измерване, от които се доказва извършване на измерване в посочения в акта и НП час и на съответната дата, без данни за друг проверяван към този момент водач, обясненията на свидетелите не могат да бъдат кредитирани като обективни.

Касателно оплакването в жалбата насочено срещу изложените мотиви в проверявания съдебен акт ще бъде отбелязано, че те единствено са преповторени от съдебния акт без да се излагат конкретни доводи, от които да се приеме, че решението е неправилно. Предвид факта, че въпросът за справедливостта на наложените административни наказания е касационно основание за отмяна на решенията на първоинстанционните съдилища по дела от административнонаказателен характер ще се отбележи, че настоящият състав намира за правилна квалификацията на деянието, като такова, извършено в условията на повторност съгласно §6 т. 33 ДР на ЗДвП, така и напълно споделя мотивите на районния съд за справедливост и съобразеност с правилата на чл. 27 на ЗАНН при определяне на размера, респективно срока на наложеното, съобразно предписанието на закона, административно наказание.

Предвид всичко гореизложено, без да се установи да са налице сочените в жалбата основания за касиране, първоинстанционното решение в обжалваната му част като валидно, допустимо и постановено при правилно приложение на материалния закон, ще бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК касационен състав на Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 247 от 13.05.2014г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 1209 по описа на съда за 2013г., В ЧАСТТА с която е потвърдено НП № 2237 от 07.06.2013 г. на Началник сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – Перник В ЧАСТТА, с която за повторно нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1, предл. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на основание чл. 174, ал. 2 от ЗДвП са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лв. и „лишаване от право“ да управлява МПС за срок от 18 (осемнадесет) месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/